

כתב אמנה לחמלה

עיקרון החמלה מונח בליבן של כל המסורות הדתיות, האתיות והרוחניות, והוא קורא לנו בכל עת לנהוג כלפי הזולת כפי שהיינו רוצים שינהגו כלפינו. החמלה דוחקת בנו לפעול ללא לאות להקל על סבלם של היצורים החיים החולקים עמנו את עולמנו, לוותר מרצוננו על מקומנו במרכז העולם ולהושיב במקומנו את הזולת, לכבד את קדושת החיים שאין-לחללה המוקנית לכל יצור אנוש, ולהתייחס לכל אדם ואדם, ללא יוצא מן הכלל, על פי מידת הצדק, היושר והכבוד המוחלטים.

נחויץ גם, הן בחיים הציבוריים והן בחיים הפרטיים, להימנע באופן עקבי והחלטי מלגרום כאב לזולת. התנהגות או דיבור אלימים, בין מרוע לב, שוביניזם או אינטרס עצמי, פעולה שיש בה כדי לרושש, לנצל או לשלול זכויות יסוד של הזולת, וכן הסתה וליבוי שנאה בדרך של השמצת אחרים – אפילו הם אויבינו – פירושם שלילת האנושיות המשותפת לכולנו. אנו מכירים בכך שלא הצלחנו לחיות את חיינו מתוך חמלה, וכי יש כאלה שאף הגדילו את סאת הסבל האנושי בשמה של הדת.

לפיכך, אנו מפנים קריאה לכל הגברים והנשים בעולמנו ~ להשיב את החמלה למקומה המרכזי במוסר והדת ~ לשוב אל העיקרון עתיק היומין לפיו כל פרשנות של כתבי הקודש המלב-ה אלימות, שנאה או בו-ז כלפי הזולת – אינה לגיטימית ~ לוודא כי ינתן לבני הנוער מידע מדוייק, המתבסס על כבוד לזולת, אודות מסורות, דתות ותרבויות אחרות ~ לעודד התייחסות חיובית כלפי השונות והגיוון התרבותי והדתי ~ לטפח רגש הזדהות מו-דעת עם סבלם של כל בני האדם, אפילו כלפי מי שנחשבים לאויבינו.

צריכים אנו בדחיפות להפוך את החמלה לכוח מניע ברור, מקרין אור ודינאמי בעולמנו המקו-טב. בהיות שורשיה נטועים בנחישות עקרונית להתעלות מעל האנוכיות - בכוחה של החמלה לנתץ מחסומים פוליטיים, דוגמאטיים, אידיאולוגיים ודתיים. החמלה, שהיא תולדה של התלות ההדדית העמוקה שלנו, חיונית לקיומם של יחסי אנוש ולהגשמת יעודה של האנושות. היא הנתיב להארה, והיא הכרחית ליצירתה של כלכלה צודקת ולקיומה של קהילה גלובלית החייה בשלום.

